

Przedmiotowy system oceniania z religii dla klasy trzeciej szkoły podstawowej – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

W Szkole Podstawowej Nr1 im. Tytusa Działyńskiego w Kórniku

Przedmiotowy System Oceniania z religii został opracowany na podstawie Programu nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach nr AZ-1-01/18 zatwierdzonego przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w Częstochowie w dniu 19 września 2018 r. Przedmiotowy System Oceniania z religii jest zgodny z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz. U. poz. 373). Podręcznik z ćwiczeniami: Religia klasa III szkoły podstawowej „Pan Jezus nas karmi” (nr AZ-13-01/18-PO-1/22) wyd. Święty Wojciech.

Na przedmiotowy system oceniania z religii składają się:

1. Sposoby realizacji treści programowych.
2. Cele oceniania.
3. Zasady oceniania.
4. Obszary aktywności ucznia podlegające ocenie.
5. Wymagania programowe i kryteria oceniania osiągnięć uczniów.

Ad. 1. Sposoby realizacji treści programowych

1. podczas katechezy realizowane są zarówno cele dydaktyczne, jak i praktyczno-wychowawcze oraz formacyjne,
2. katecheta dba o przyswajanie przez uczniów wiedzy religijnej, stopniowe interioryzowanie przez nich wartości i norm moralnych oraz pogłębianie wiary,
3. uczeń powinien odkrywać Osobę Jezusa, który pragnie być jego Przyjacielem i zamieszkać w jego sercu.
4. podczas modlitwy katecheta kontynuuje naukę modlitwy spontanicznej jako potwierdzenie, że modlitwa to rozmowa dziecka Bożego z kochającym Przyjacielem, Jezusem.
5. realizowane treści rozbudzają w drugoklasistach świadomość uczestniczenia we wspólnocie ludzkiej, Kościoła, rodzinnej i klasowej, odwołują się do doświadczeń katechizowanych, które już posiadają,
6. realizowane treści uczą sposobów porozumiewania się z innymi osobami, nawiązywania kontaktów, współpracy z rówieśnikami i odpowiedzialności za innych zgodnie z możliwościami psychospołecznymi uczniów klasy II. Przejawem realizacji programu będzie umiejętność współpracy z innymi osobami we wspólnocie ważnej dla dziecka, okazywanie im szacunku,
7. podczas katechezy ważna jest atmosfera zajęć. Poprzez liczne zabawy edukacyjne drugoklasiści mają doświadczyć radości we wspólnocie klasowej wynikającej z faktu, że są przyjaciółmi Pana Jezusa, którzy wzajemnie się szanują, wspierają i współpracują ze sobą,

Ad. 2. Cele oceniania

1. Informowanie na bieżąco ucznia, jego rodziców, prawnych opiekunów o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i postępach w tym zakresie.

2. Wspieranie rozwoju ucznia przez diagnozowanie jego osiągnięć w odniesieniu do wymagań edukacyjnych przewidzianych w programie nauczania religii
3. Dostarczenie uczniom, rodzicom (prawnym opiekunom) i wychowawcom informacji o postępach, osiągnięciach oraz trudnościach ucznia.
4. Motywowanie uczniów do aktywności na lekcjach religii.
5. Kształtowanie w uczniach postawy otwartości i zaufania do Syna Bożego, uświadamianie im, że są ukochanymi dziećmi Boga, przyjaciółmi Pana Jezusa.
6. Rozwijanie aktywności ucznia poprzez elementy budujące wspólnotę klasową (gry i zabawy edukacyjne, modlitwa, wspólne śpiewy).

Ad. 3. Zasady oceniania

1. Nauczyciel na początku roku szkolnego informuje uczniów i rodziców (prawnych opiekunów) o wymaganiach edukacyjnych z religii wynikających z realizowanego programu nauczania oraz sposobach sprawdzania osiągnięć uczniów.
2. Ocenę bieżącą wyrażoną są w stopniach w skali 1–6.
3. Uczeń jest zobowiązany do noszenia podręcznika zawierającego ćwiczenia.
4. Wykonywanie zadań w podręczniku podlega ocenie.
5. Uczeń powinien otrzymać w ciągu półroczu minimum cztery oceny bieżące. Każda ocena jest jawna i wystawiona według ustalonych kryteriów.
6. W przypadku nieobecności z przyczyn losowych, uczeń ma obowiązek uzupełnić braki, zgodnie z zasadami zapisanymi w wewnątrzszkolnym systemie oceniania.
7. W przypadku trudności w opanowaniu materiału, dłuższych usprawiedliwionych nieobecności uczeń ma prawo do pomocy ze strony katechety.
8. Uczeń ma prawo do dodatkowych ocen za wykonane prace nadobowiązkowe.
9. Na cztery tygodnie przed klasyfikacyjnym posiedzeniem rady pedagogicznej nauczyciel informuje ucznia i jego rodziców o przewidywanej dla niego ocenie – szczególnie o ocenie niedostatecznej. Za pisemne poinformowanie odpowiada wychowawca.
10. Kryteria odpowiadające śródrocznym i rocznym stopniom szkolnym zgodne są z *Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania*.

Ad. 4. Obszary aktywności ucznia podlegające ocenie

1. Formy ustne:

- odpowiedzi ustne odtwórcze i twórcze, w tym modlitwy

2. Formy pisemne:

- zadania w podręczniku
- zadania zespołowe wykonywane na lekcji w formie zabaw edukacyjnych

3. Formy praktyczne:

- działania wynikające z celów lekcji
- aktywność ucznia na lekcji
- praca w grupach i indywidualna

Uczeń ma obowiązek:

- aktywnie włączać się w realizowane działania na katechezie
- wykonywać wskazane przez katechetę zadania w podręczniku
- współpracować z rówieśnikami podczas zabaw edukacyjnych
- wykonywać zadania zgodnie z poleceniami katechety
- poprawić ocenę niedostateczną.

Ad 5. Wymagania programowe i kryteria oceniania osiągnięć uczniów
I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Pan Jezus daje nam swój Kościół	→ wyczerpująco wyjaśnia czym jest modlitwa i wymienia jej najważniejsze rodzaje → wyjaśnia wartość obecności na Mszy Świętej	→ podaje sposoby przygotowania się do spotkania z Chrystusem w sakramencie pokuty i pojednania oraz Eucharystii → opowiada o powołaniu Świętego Pawła, → formułuje modlitwę w intencji misjonarzy → tłumaczy, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem, → podaje fakty z życia Świętej Heleny. → tłumaczy, że kościół to miejsce modlitwy wspólnoty dzieci Bożych	→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → definiuje pojęcia: misje, misjonarz, Ewangelia → przytacza najważniejsze fakty z życia św. Pawła → podaje przykłady niesienia pomocy innym, → streszcza biblijną historię o ubogiej wdowie → wymienia fakty z życia Świętego Tarsycjusza → wyjaśnia do czego służą poszczególne elementy wyposażenia kościoła, → odkrywa, że Pan Jezus gromadzi nas na Mszy Świętej, abyśmy napełnieni Jego miłością, nieśli pomoc potrzebującym	→ opowiada przypowieść o siewcy, → wymienia zadanie powierzone apostołom, → opisuje, jak można być misjonarzem w domu, w szkole, → wyjaśnia, co to znaczy miłować się wzajemnie, → opisuje, jak należy się zachować w obecności Najświętszego Sakramentu, → opisuje, jak należy zachowywać się w kościele → odkrywa, że kościół to dom dzieci Bożych, → wymienia wartości, które scalają rodzinę dzieci Bożych → opisuje, w jaki sposób ludzie świeccy mogą włączać się w życie parafii	→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → rozróżnia, jakie zadanie otrzymali apostołowie od Jezusa, → wie, kim był św. Paweł → rozróżnia zwykły chleb od Komunii św. → wyjaśnia sens budowania kościołów → nazywa elementy wyposażenia kościoła → wymienia wartości, które scalają rodzinę → podaje nazwisko proboszcza swojej parafii

2. Pan Jezus chce z nami rozmawiać	→ tłumaczy dlaczego Modlitwę Pańską możemy nazwać wzorem modlitwy → objaśnia rolę Maryi jako nauczycielki modlitwy; → podaje przekonujące argumenty za uczestnictwem w modlitwie wspólnotowej → wyjaśnia sens chrześcijańskiej niedzieli	→ wyjaśnia, dlaczego do Boga zwracamy się „Ojcze nasz”, a nie „Ojcze mój”. → zapoznanie uczniów z przykładami ludzi, którzy uczą nas modlitwy → uzasadnia, dlaczego postacie Starego Testamentu mogą być dla nas wzorami modlitwy, → objaśnia postawę Matki Bożej jako wzoru modlitwy → opisuje modlitwę Magnificat → wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do ludzi przez piękno liturgii → wyjaśnia, że Bóg ustanawia siódmy dzień tygodnia dniem odpoczynku, dniem świętym, by człowiek wielbił Boga → opisuje apostołstwo radości i uśmiechu jako pewną drogę do nieba.	→ omawia strukturę Modlitwy Pańskiej, → wymienia najważniejsze wydarzenia z życia Samuela, Eliasza i Abrahama → wyjaśnia, dlaczego mamy różne rodzaje modlitw, → ze szczególnym uwzględnieniem osoby Maryi. → opisuje spotkanie Maryi z Elżbietą, → tłumaczy, czym jest modlitwa liturgiczna Kościoła, → opisuje gesty, które wierni wykonują, uczestnicząc w Eucharystii → wymienia, że świętowanie niedzieli powinno polegać na udziale we Mszy Świętej i spędzaniu czasu z rodziną → rozpoznaje modlitwy Świętej Urszuli Ledóchowskiej i Świętego Dominika Savio	→ klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i do człowieka, → wymienia ludzi, którzy uczą nas modlitwy→ wymienia rodzaje modlitw, → → podaje przykłady modlitwy uwielbienia, dziękczynnej, przebłagalnej, błagalnej → przywołuje modlitwę Magnificat jako przykład modlitwy Maryi, → wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej → omawia konieczność przyjmowania postaw odpowiednich do danych czynności liturgicznych → przytacza z pamięci modlitwę Pod Twoją obronę, → wskazuje teksty wybranych modlitw świętych	→ przytacza z pamięci modlitwę Ojcze nasz → podaje, że Pan Bóg każdego zaprasza do modlitwy → wymienia rodzaje modlitw → wyjaśnia, że msza św. jest modlitwą liturgiczną → wymienia postawy, które przyjmuje się podczas Mszy Świętej, → opisuje, jak możemy modlić się za siebie nawzajem, → wymienia imiona świętych, którzy mogą być wzorem modlitwy dla młodych ludzi
------------------------------------	---	--	---	---	---

3. Pan Jezus nas prowadzi	→ wskazuje na znaczenie Dekalogu w codziennym życiu; → tłumaczy wszystkie przykazania Dekalogu jako drogowskaz na szczęśliwe życie; → objaśnia współdziałanie Osób Boskich; → tłumaczy, dlaczego wiara przejawia się w udziale w liturgii; → wyjaśnia znaczenia poszczególnych okresów roku liturgicznego; → rozważa prawdę o niedzieli jako wyjątkowym dniu tygodnia; → opisuje przykłady postaw moralnych ukazanych w Biblii i historii Kościoła;	→ opisuje istotę wstępu do Dekalogu, → wyjaśnia, że pierwsze przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu, bo wierzy, ufa i kocha Pana Boga, → wyjaśnia, dlaczego drugie przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu → uzasadnia sens świętowania niedzieli → tłumaczy konieczność troski o życie i zdrowie swoje i innych ludzi → wyjaśnia na czym polega miłość i wierność małżeńska → uzasadnia konieczność troski o własność swoją, cudzą i wspólną → wyjaśnia konieczność troski o prawdę w życiu społecznym i osobistym → wskazuje powody, dla których myśli przeciwko dobru małżeństwa innych są grzechem → uzasadnia, że przykazania Boże strzegą wolności i godności człowieka, → referuje, że przykazanie miłości to główna zasada życia chrześcijanina	→ wyjaśnia pojęcie „dekalog”, → zna obowiązki wynikające z pierwszego przykazania Bożego → wskazuje na istotę pierwszego przykazania Bożego, → wskazuje sytuacje w codzienności, kiedy szanujemy imię Boże → podaje sposoby świętowania niedzieli wynikające z Dekalogu → przytacza przykłady szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → podaje przykłady zachowań świadczących o dobrym przygotowaniu się dzieci i młodzieży do podjęcia życia opartego na wierności małżeńskim zobowiązaniom → wyjaśnia pojęcia prawda, oszczerstwo, obmowa → tłumaczy, do czego prowadzi pożądanie rzeczy należących do innych → wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom → podaje przykłady stosowania przykazania miłości w swoim życiu	→ wyjaśnia, że to Bóg ogłasza 10 przykazań Bożych dla tych, którzy w Niego wierzą → wymienia sytuacje, w których grzeszymy przeciwko pierwszemu przykazaniu Bożemu → opisuje zachowania wskazujące na brak szacunku do imienia Bożego → wymienia zachowania wbrew trzeciemu przykazaniu Dekalogu → przytacza przykłady braku szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → wymienia przykłady świadczące o braku troski o życie swoje i innych ludzi → wymienia sytuacje zaniedbywania własności swojej, cudzej i wspólnej → opisuje sytuacje naruszenia dóbr swoich i drugiego człowieka przez słowo → wymienia skutki pragnień nie podporządkowanych dobru swojemu i drugiej osoby → podaje przykłady braku miłości w relacjach między ludźmi oraz między ludźmi i Bogiem	→ zna wstęp do Dekalogu → przytacza z pamięci pierwsze przykazanie Boże. → przytacza z pamięci drugie przykazanie Boże, → zna trzecie przykazanie Boże → wymienia czwarte przykazanie Boże → zna treść czwartego przykazania Bożego → podaje treść piątego przykazania → przytacza szóste przykazanie Boże, → wymienia ósme przykazanie Boże → podaje treść dziewiątego przykazania Bożego → zna treść dziesiątego i dziesiątego przykazania Bożego → wymienia przykazanie miłości
----------------------------------	--	---	---	--	---

Katechezy okolicznościowe	→ referuje wartości modlitwy różańcowej, → tłumaczy sens modlitwy za zmarłych → wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu → rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa	→ identyfikuje wydarzenia z życia Pana Jezusa i Matki Bożej z daną częścią i tajemnicą różańca → zna naukę Kościoła na temat czyśćca → opisuje wrażliwość na potrzeby innych na wzór Świętego Józefa → tłumaczy, że budowanie zgody i pokoju w swoim otoczeniu wynika ze zobowiązań wobec Jezusa, Bożego Syna	→ wymienia wszystkie tajemnice różańca, → definiuje pojęcie „czyśćciec”, → charakteryzuje Świętego Józefa jako wzór do naśladowania → wymienia dary, które dzisiaj możemy złożyć Zbawicielowi	→ wymienia najbardziej charakterystyczne tajemnice różańca, → zna sposoby obchodzenia Dnia Zadusznego → wymienia sposoby przeżywania Adwentu → wylicza dary, jakie otrzymał nowonarodzony Pan Jezus,	→ wymienia wszystkie części różańca, → zna modlitwę za zmarłych → wymienia symbole adwentowe, → wymienia osoby, które oddały hołd nowo narodzonemu Jezusowi
---------------------------	---	--	--	---	--

II semestr

4. Pan Jezus nas uzdrawia	→ wyjaśnia uzdrawiającą moc sakramentu pokuty i pojednania → tłumaczy, że jako ludzie obdarowani wolnością przez Pana Boga sami dokonujemy wyborów między dobrem a złem, → wskazuje warunki sakramentu pojednania i pokuty na podstawie tekstu przypowieści o miłosiernym ojcu	→ → charakteryzuje sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem, → wyjaśnia jakie jest znaczenie sumienia, → omawia, czym jest sakrament pokuty i pojednania, → tłumaczy, że Bóg jest Ojcem miłosiernym, który z miłości do nas przebacza nam nasze grzechy, gdy za nie żałujemy, → wyjaśnia, że kochamy Pana Boga, jeżeli kochamy drugiego człowieka → wyjaśnia, że szatan utracił możliwość życia wiecznego z Bogiem → opisuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania, → tłumaczy, dlaczego postanowienie poprawy powinno być mocne → wyjaśnia, dlaczego należy czynić zadość Bogu i ludziom → wymienia cechy osobowości Faustyny jako Bożej apostołki → wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca	→ wyjaśnia znaczenie pojęcia „sakramenty święte” → uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie → omawia, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania → opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu → referuje, że postawa marnotrawnego syna i starszego syna to nasze postawy wobec Boga i drugiego człowieka → wymienia sposoby walki z grzechem → wyjaśnia, że piekło i szatan istnieją → wyjaśnia, że żal za grzechy to najważniejszy warunek rachunku sumienia → opisuje wydarzenia z życia św. Faustyny → zna historię praktykowania pierwszych piątków miesiąca	→ tłumaczy, że Chrystus jest obecny w sakramentach wymienia sposoby troski o wrażliwe sumienie → tłumaczy, czego dokonuje Jezus w sakramencie pokuty i pojednania → wyjaśnia pojęcie „miłosierny” → wymienia grzechy główne → odkrywa, że zło rozprzestrzenia się, gdy człowiek ulega grzechowi, → definiuje pojęcie „rachunek sumienia” → definiuje pojęcie „żał za grzechy” → definiuje pojęcie mocne postanowienie poprawy → definiuje pojęcie „zadośćuczynienia” → zna akt „Jezu, ufam Tobie” → uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania i przyjmowania Komunii Świętej	→ wymienia sakramenty święte, → wyjaśnia, czym jest sumienie wie, że Pan Jezus jest obecny w sakramencie pokuty i pojednania → wskazuje Pana Jezusa jako opowiadającego przypowieść o miłosiernym Ojcu → odróżnia grzechy ciężkie i grzechy lekkie → wyjaśnia na czym polega rachunek sumienia → tłumaczy, co to jest żal za grzechy → opisuje na czym polega postanowienie poprawy → wyjaśnia, kiedy spowiedź jest szczera → tłumaczy konieczność naprawy krzywd → wymienia św. Faustynę jako apostołkę Bożego miłosierdzia → zna warunki praktykowania pierwszych piątków miesiąca
---------------------------	--	---	---	--	--

5. Pan Jezus zaprasza nas na ucztę	→ wyjaśnia sens uczestnictwa w Eucharystii → wskazuje na obecność ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Jezusa w trakcie sprawowania Eucharystii → tłumaczy sens wszystkich gestów, postaw i obrzędów mszy św. → opowiada o jedności Ojca, Syna i Ducha Świętego	→ wyjaśnia, że Eucharystia jest ucztą, podczas której objawia się jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego → tłumaczy sens poszczególnych elementów obrzędów wstępnych mszy św. → wyjaśnia, że pod czas liturgii słowa Bóg mówi do nas → opisuje, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim → tłumaczy, dlaczego Komunia św. jest potrzebna w życiu chrześcijanina → opisuje wartość błogosławieństwa w życiu człowieka → wyjaśnia, że msza św. jest pamiątką Zmartwychwstania Pana → wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele	→ opowiada o ustanowieniu Eucharystii, → opisuje, co dzieje się podczas obrzędów wstępnych mszy św. → tłumaczy sens liturgii słowa → formułuje wezwania modlitwy wiernych → opisuje znaczenie gestów związanych z przygotowaniem darów ofiarnych → wie, co dzieje się podczas przeistoczenia → omawia schemat Modlitwy Pańskiej → wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia św. → wyjaśnia czym jest błogosławieństwo → tłumaczy pojęcie Najświętszy Sakrament → tłumaczy obowiązki wynikające z przykazań kościelnych	→ tłumaczy, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi → zna obrzędy wstępne mszy św. → wymienia elementy liturgii słowa → opisuje konieczność modlitwy za innych → wyjaśnia pojęcie „przeistoczenie” → klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i człowieka → opisuje, jak należy zachować się przed i po przyjęciu Komunii św. → wie, jak zachować się w czasie błogosławieństwa → zna wszystkie przykazania kościelne	→ zna słowa ustanowienia Eucharystii → wymienia części mszy św. → zna odpowiedzi na wezwania lektora i kapłana podczas mszy św. → zna treść Wyznania wiary → wymienia postawy towarzyszące procesji z darami → wie, kiedy na mszy św. jest przeistoczenie → przytacza z pamięci Modlitwę Pańską → tłumaczy, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy Jezusa do serca → rozróżnia przykazania kościelne
------------------------------------	---	--	---	---	--

Katechezy okolicznościowe	→ wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej → omawia istotę Triduum Paschalnego → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	→ znajduje powiązania między udziałem w nabożeństwie drogi krzyżowej a własnym życiem → tłumaczy zbawczy wymiar wydarzeń Triduum Paschalnego → odtwarza z pamięci ewangeliczne wydarzenia Wielkanocy, → ukazanie prawdy, że Jezus jest obecny w Najświętszym Sakramencie, → charakteryzuje związek pomiędzy procesją eucharystyczną a oddawaniem czci Panu Jezusowi	→ wylicza osoby i najważniejsze wydarzenia na drodze krzyżowej Pana Jezusa, → streszcza najważniejsze wydarzenia Triduum Paschalnego → znajduje powiązania pomiędzy wydarzeniami poranka wielkanocnego a procesją rezurekcyjną → zna symbolikę uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa	→ zna wszystkie nazwy i kolejność stacji drogi krzyżowej, → wylicza pokarmy niezbędne w koszyczku wielkanocnym → opowiada o przybyciu do grobu Jezusa św. Jana i św. Piotra w poranek wielkanocny → wyjaśnia pojęcia: monstrancja, baldachim, adoracja	→ wymienia większość stacji drogi krzyżowej → wymienia dni Triduum Paschalnego, → wskazuje Zmartwychwstanie Jezusa jako najważniejsze wydarzenie dla naszego zbawienia → opisuje, w jaki sposób przebiega procesja Bożego Ciała,
---------------------------	--	---	---	---	---